

Wskaźnik lub rodzaj zanieczyszczeń	Jednostka stężenia	Klasa czystości		
		I	II	III
1	2	3	4	5
Detergenty (substancje powierzchniowe czynne)	mg/l	1 i poniżej	2 i poniżej	3 i poniżej
Temperatura*)	°C	22 i poniżej	26 i poniżej	26 i poniżej
Zapach	—	3R i poniżej	naturalny	najwyżej bardzo słabo specyficzny
Barwa**)	mg Pt/l		naturalna	
Miano coli typu kałowego		1 i powyżej	0,1 i powyżej	0,01 i powyżej
Bakterie chorobotwórcze		niewykrywalne	niewykrywalne	niewykrywalne
Oleje		brak widocznych śladów na powierzchni wody		
Ekstrakt eterowy	mg/l	5 i poniżej	15 i poniżej	40 i poniżej
Ołów	mg Pb/l	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Rtęć	mg Hg/l	0,005 i poniżej	0,005 i poniżej	0,01 i poniżej
Miedź	mg Cu/l	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Cynk	mg Zn/l	0,01 i poniżej	0,1 i poniżej	0,2 i poniżej
Kadm	mg Cd/l	0,005 i poniżej	0,03 i poniżej	0,1 i poniżej
Chrom ⁺	mg Cr/l	0,01 i poniżej	0,5 i poniżej	0,5 i poniżej
Suma metali ciężkich	mg/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Nikiel	mg Ni/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Chrom ⁺	mg Cr/l	0,05 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Srebro	mg Ag/l	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej	0,01 i poniżej
Wanad	mg V/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Bor	mg B/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Arsen	mg As/l	0,05 i poniżej	0,05 i poniżej	0,2 i poniżej
Wolny chlor	mg Cl/l	niewykrywalny	niewykrywalny	niewykrywalny
Fluor	mg F/l	1,2 i poniżej	1,2 i poniżej	2,0 i poniżej
Siarczki	mg S/l	niewykrywalne	niewykrywalne	0,1 i poniżej
Amoniak wolny	mg NH ₃ /l	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej	0,1 i poniżej
Akrylonitryl	mg/l	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej	2,0 i poniżej
Kaprolaktam	mg/l	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej	1,0 i poniżej
Substancje promieniotwórcze		w ilościach określonych odrębnymi przepisami		
Próba biologiczna z rybami	24 godz.	pozytywna — woda nie powinna powodować śnięcia ryb w ciągu 24 godzin		

*) Jeżeli naturalna temperatura wody jest równa lub wyższa od wartości określonych dla poszczególnych klas czystości wody, dopuszcza się podwyższenie temperatury o 2°C.

**) W szczególnie uzasadnionych wypadkach dopuszcza się podwyższenie barwy naturalnej, określonej w skali wzorca platynowo-kobaltowego, dla klasy I i II nie więcej niż o 15 mg/l Pt, a dla klasy III nie więcej niż o 30 mg/l Pt.

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 czerwca 1970 r.

w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za szkodliwe zanieczyszczenie wód i trybu ich ślągania.

Na podstawie art. 160 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za szkodliwe zanieczyszczenie wód wojewódzki organ administracji wodnej wymierza karę pieniężną. Postępowanie w sprawach wymierzenia kary pieniężnej organ ten wszczyna z urzędu.

2. Szkodliwym zanieczyszczeniem wód jest wprowadzenie do wód i do ziemi ścieków przekraczających dozwolony ich stan i skład. Przez stan ścieków rozumie się ich temperaturę, odczyn i stopień skażeń promieniotwórczych, a przez skład ścieków — wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń i jednostki ich ładunków.

3. Wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń i jednostki ich ładunku oraz podział zanieczyszczeń na 5 kategorii określa załącznik do rozporządzenia.

4. Wskaźniki lub rodzaje zanieczyszczeń nie wymienione w załączniku zalicza organ wymierzający karę do jednej

z kategorii w zależności od stopnia ich szkodliwości dla odbiornika.

5. Wysokość kary jest zależna od stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód i do ziemi.

§ 2. 1. Zakładom, które posiadają pozwolenia wodnoprawne, karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków określonych w tych pozwoleniach.

2. Zakładom, które pozwoleń wodnoprawnych nie posiadają, karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków, których wprowadzenie do wód i do ziemi byłoby dozwolone zgodnie z przepisami w sprawie norm dopuszczalnych zanieczyszczeń wód i warunków wprowadzania ścieków do wody i do ziemi; jeżeli wprowadzenie ścieków byłoby niedopuszczalne, karę pieniężną wymierza się za cały ładunek zanieczyszczeń w ściekach.

§ 3. 1. Zakładom określonym w art. 166 ust. 1 prawa wodnego karę pieniężną wymierza się po upływie terminu

wyznaczonego przez Radę Ministrów dla wykonania przez dany zakład urządzeń zabezpieczających wodę przed zanieczyszczeniem. Jeżeli termin ten nie zostanie wyznaczony w trybie określonym w art. 166 ust. 1 prawa wodnego, karę pieniężną wymierza się po upływie terminu wyznaczonego w imiennym wykazie zakładów, mających obowiązek zaopatrzenia się w wymagane urządzenia zabezpieczające wodę przed zanieczyszczeniem, który jest sporządzony zgodnie z uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym przez Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

2. Po upływie wyznaczonego terminu (ust. 1) karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków, przewidzianego w dokumentacji technicznej.

3. Przed upływem wyznaczonego terminu (ust. 1) karę pieniężną wymierza się za przekroczenie stanu i składu ścieków, ustalonych protokolarnie jako stan na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniem (Dz. U. Nr 5, poz. 33), przy uwzględnieniu efektów posiadanych urządzeń zabezpieczających wodę przed zanieczyszczeniem. Warunkiem wymierzenia tej kary jest przekroczenie stanu i składu ścieków w wyniku rozbudowy lub przebudowy zakładu, zwiększenia produkcji lub zmiany procesów produkcyjnych zakładu albo na skutek niewłaściwej eksploatacji lub nienależytego stanu technicznego urządzeń zakładu, które mają wpływ na stan i skład ścieków wprowadzanych do wód i do ziemi; kary nie wymierza się za stan i skład ścieków, których wprowadzenie byłoby dozwolone zgodnie z przepisami określonymi w § 2 ust. 2.

4. Jeżeli w protokole (ust. 3) nie ustalono temperatury, odczynu, stopnia skażeń promieniotwórczych albo niektórych wskaźników lub rodzajów zanieczyszczeń, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, właściwy organ administracji wodnej uzupełni w razie potrzeby ustalony dla danego zakładu stan i skład ścieków.

§ 4. 1. Kary pieniężne za jednostki ładunku wskaźników lub rodzajów zanieczyszczeń w ściekach, wprowadzanych do odbiornika w ciągu doby, wynoszą dla:

I kategorii	— 5,00 zł,
II kategorii	— 4,00 zł,
III kategorii	— 3,00 zł,
IV kategorii	— 2,00 zł,
V kategorii	— 1,00 zł.

2. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w kilku wskaźnikach zanieczyszczeń, z wyjątkiem sumy metali ciężkich, karę pieniężną oblicza się tylko za ten wskaźnik zanieczyszczenia, którego przekroczenie pociąga za sobą najwyższą karę za dobę.

3. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w kilku rodzajach zanieczyszczeń, karę pieniężną oblicza się łącznie za wszystkie rodzaje zanieczyszczeń, z wyjątkiem metali ciężkich.

4. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie we wskaźnikach i rodzajach zanieczyszczeń, karę pieniężną oblicza się albo za wskaźnik, albo za sumę rodzajów zanieczyszczeń, stosując karę wyższą.

5. Do kary pieniężnej, obliczonej według zasad określonych w ust. 2—4, dolicza się w każdym wypadku karę za przekroczenie dozwolonej temperatury, normy odczynu i substancji promieniotwórczych oraz normy dla poszczególnych metali ciężkich albo sumy metali ciężkich.

§ 5. 1. Kary pieniężne za przekroczenie w ściekach, wprowadzonych do odbiornika, dozwolonej wartości łatwo opadającej zawiesiny po 2-godzinym odstaniu wynoszą:

- 1) 0,50 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli ilość zawiesiny nie przekracza 1 ml/l;

- 2) 1,00 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli ilość zawiesiny przekracza 1 ml/l.

2. Przy obliczaniu kary pieniężnej za łatwo opadającą zawiesinę po 2-godzinym odstaniu stosuje się przepis § 4 ust. 2.

3. Kary pieniężne za wprowadzenie do odbiornika ciał pływających wynoszą od 0,05—0,20 zł za 1 m³/dobę ścieków, zależnie od szkodliwości wpływu tych ciał na wodę odbiornika. Kar tych nie wymierza się, jeżeli zakładowi została równocześnie wymierzona kara za przekroczenie w tych ściekach dopuszczalnych wartości innych zanieczyszczeń.

§ 6. Kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej temperatury ścieków wprowadzanych do odbiornika wynoszą:

- 1) 0,10 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli temperatura ich przekracza normę dozwoloną o więcej niż 1 do 5°C,
- 2) 2,00 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli temperatura ich przekracza normę dozwoloną o więcej niż 5°C.

§ 7. Kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej normy odczynu ścieków wprowadzanych do odbiornika wynoszą:

- 1) 2,00 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli wartość odczynu ścieków jest wyższa od górnej lub niższa od dolnej granicy dopuszczalnej o mniej niż 0,5 jednostki odczynu;
- 2) 4,00 zł za 1 m³/dobę ścieków, jeżeli wartość odczynu ścieków jest wyższa od górnej lub niższa od dolnej granicy dopuszczalnej o 0,5 lub więcej jednostek odczynu.

§ 8. 1. Kary pieniężne za przekroczenie dozwolonej normy skażeń promieniotwórczych ścieków wynoszą 10,00 zł za 1 m³/dobę wprowadzanych ścieków.

2. Ilość substancji promieniotwórczych zawartych w ściekach ustala służba pomiarów skażeń promieniotwórczych.

§ 9. W razie stwierdzenia zwiększenia określonych wartości zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do odbiornika organ administracji wodnej obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym zakład i przesłać mu wyniki analiz przed upływem 21 dni od dnia kontroli.

§ 10. 1. Karami pieniężnymi obejmuje się okres od dnia stwierdzenia naruszenia przez zakład przepisów art. 160 prawa wodnego do dnia ustania naruszenia. Kary te wymierza się według ustalonego stanu i składu ścieków. Jeżeli organ wymierzający karę posiada ustalenia stwierdzające, że stan lub skład ścieków był w poszczególnych okresach różny, wysokość kary oblicza się dla każdego okresu.

2. Podstawę stwierdzenia naruszenia przepisów art. 160 prawa wodnego stanowi protokół kontroli zakładu.

§ 11. 1. Wojewódzki organ administracji wodnej po stwierdzeniu naruszenia przez zakład przepisów art. 160 prawa wodnego, przeprowadzi rozprawę wodnoprawną i wyda decyzję ustalającą różnicę między stanem i składem ścieków wprowadzanych do odbiornika a stanem i składem ścieków ustalonych według zasad określonych w § 2 lub § 3, termin rozpoczęcia obliczania kary oraz wysokość kary za dobę.

2. Po upływie 6 miesięcy od dnia ostatniej kontroli, stwierdzającej naruszenie przepisów art. 160 prawa wodnego, decyzja, o której mowa w ust. 1, nie może być wydana.

3. Łączną wysokość kary ustala się w decyzji po ustaniu naruszenia stwierdzonego protokolarnie z urzędu lub na udokumentowany (np. z podaniem ilości ścieków wraz z analizami) wniosek zakładu. Jeżeli jednak do dnia 30 listopada każdego roku nie zostanie usunięty stan, powodujący naruszenie przepisów art. 160 prawa wodnego, wysokość kary ustala się za okres do dnia 30 listopada danego roku; w tym wypadku do czasu usunięcia tego stanu pozostaje w mocy decyzja wydana stosownie do ust. 1.

4. O decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 3, organ wymierzający karę zawiadamia jednostkę naczelną i bezpośrednio nadzrędną nad ukaranym zakładem.

§ 12. 1. Ostateczna decyzja ustalająca łączną wysokość kary pieniężnej podlega wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochody właściwego jednostkowego budżetu wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa).

§ 13. 1. W wypadkach szczególnie uzasadnionych względami technicznymi, ekonomicznymi i społecznymi, Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej może, na wniosek ukaranego zakładu, złożony za pośrednictwem jego organu naczelnego, umorzyć w całości lub w części karę pieniężną.

2. Wniosek powinien być przedstawiony Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w nieprzekraczalnym terminie 1. 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Karę wnio-

§ 14. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia będą rozpoznawane aż do ich ukończenia według zasad ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 września 1962 r. w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za zanieczyszczenie wód i trybu ich ściągania (Dz. U. Nr 52, poz. 252).

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 września 1962 r. w sprawie zasad określania wysokości kar pieniężnych za zanieczyszczenie wód i trybu ich ściągania (Dz. U. Nr 52, poz. 252).

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wy-

Wskaźniki i rodzaje zanieczyszczeń	Kategoria	Jednostka ładunku
1	2	3
Sole amonowe	V	1 kg N_{NH_4}
Azotany		1 kg N_{NO_3}
Fosforany		1 kg PO_4
Chlorki		1 kg Cl
Siarczany		1 kg SO_4

146

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kierunków studiów objętych planowym zatrudnieniem absolwentów.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie kierunków studiów objętych planowym zatrudnieniem absolwentów (Dz. U. Nr 22, poz. 147) w § 2

ust. 1 pkt 2 skreśla się wyrazy „z wyjątkiem handlu zagranicznego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1970 r.

w sprawie przeprowadzenia Narodowego Spisu Powszechnego 1970 r.

Na podstawie art. 9 i 10 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej (Dz. U. Nr 10, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. Narodowy Spis Powszechny 1970 r., zwany dalej „Spisem”, przeprowadzony będzie na terenie całego Państwa w dniach od 8 do 15 grudnia 1970 r. według stanu o północy z dnia 7 na 8 grudnia 1970 r.

§ 2. 1. Spisem zostaną objęte:

- 1) osoby stale zamieszkałe i czasowo przebywające na terenie Państwa,
- 2) zamieszkane mieszkania,
- 3) zamieszkane budynki,
- 4) indywidualne gospodarstwa rolne.

2. Nie podlegają Spisowi:

- 1) szefowie i cudzoziemski personel przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce, członkowie rodzin tych osób oraz inne osoby korzystające z przywilejów i immunitetów na mocy umów, ustaw lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;
- 2) budynki, mieszkania i gospodarstwa rolne zajęte na potrzeby przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce, a także osób korzystających z przywilejów i immunitetów;
- 3) obywatele państw obcych, którzy objęci są specjalnym statusem prawnym określonym zawartymi przez Polskę umowami międzynarodowymi, jak również budynki, mieszkania i gospodarstwa rolne zajęte na potrzeby tych osób.

3. Szczegółowy zakres Spisu określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3. 1. Pracami związanymi z przygotowaniem i przeprowadzeniem Spisu kierują:

- 1) na terenie całego Państwa — Prezes Głównego Urzędu Statystycznego jako Generalny Komisarz Spisowy,

2) na terenie poszczególnych jednostek podziału administracyjnego — komisarze spisowi powołani przez prezydya właściwych dla danego terenu rad narodowych.

2. Sposób przeprowadzenia Spisu określają instrukcje Generalnego Komisarza Spisowego.

§ 4. 1. Spis przeprowadzą rachmistrze spisowi, powołani przez właściwych dla danego terenu komisarzy spisowych, według zasad określonych instrukcjami Generalnego Komisarza Spisowego.

2. Rachmistrze spisowi w czasie pełnienia obowiązków spisowych korzystają z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom państwowym.

§ 5. 1. Sposób i zasady przeprowadzenia Spisu, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, określają:

- 1) na terenie obiektów zamkniętych, zarządzanych przez jednostki organizacyjne podległe Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesowi Urzędu Rezerw Państwowych — wymienieni ministrowie oraz Prezes Urzędu Rezerw Państwowych,
- 2) na statkach pełnomorskich — Minister Żeglugi.

2. Sposób i zasady spisywania obywateli polskich przebywających czasowo za granicą określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 6. 1. Osoby podlegające Spisowi obowiązane są do udzielania organom spisowym ścisłych, pełnych i zgodnych z prawdą odpowiedzi na pytania zawarte w formularzach spisowych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także właścicieli, użytkowników i zarządców w odniesieniu do objętych Spisem: zamieszkałych mieszkań, zamieszkałych budynków oraz indywidualnych gospodarstw rolnych.

3. W razie nieobecności osób obowiązanych do udzielenia odpowiedzi obowiązek ten przechodzi na ich zastępców lub pełnoletnich domowników.